

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/456/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113207500
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113207500.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R. podnik Q., akciová spoločnosť, so sídlom Q., G. 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. F. B., advokátom, so sídlom Q., M.. M. Q. 9- K proti odporkyni R. Q., bytom R. nad F., Ul. G. XX, zastúpenej opatrovníkom Mgr. T. F., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 Eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. februára 2014, č.k. 17C/337/2013-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 28,22 Eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 11,72 Eur a zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 Eur. Vychádzal zo zistenia, že medzi navrhovateľom a odporkyňou, tým, že odporkyňa nastúpila do dopravného prostriedku mestskej hromadnej dopravy a cestoval v ňom, bola konkludentným spôsobom, t.j. nevýslovne, uzatvorená zmluva o preprave osôb podľa § 760 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa cestovala bez platného cestovného lístka, bola povinná podľa § 8 ods. 2, 6 zákona o doprave zaplatiť bežné cestovné v sume 0,70 Eur a postih vo výške najviac sto násobku cestovného, teda najviac v sume 70 Eur. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si uplatnil 50 Eur tohto postihu, súd prvého stupňa rozhodol o tejto časti žalovanej sumy v navrhovateľom uplatnenej výške. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona nesplnila, súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol o splnení povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur. Súd prvého stupňa právne vec posúdil podľa § 760, § 772 Občianskeho zákonníka a podľa § 8 ods. 1, 2, 5 a 6 zák. č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach. Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 a § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky. Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50 Eur. Účelné trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie veci zo dňa 27.02.2012 a písomné podanie na súd - návrh na začatie konania zo dňa 27.02.2013. Za každý z týchto úkon patrí právnomu zástupcovi navrhovateľa podľa § 10 ods. 1, § 14 ods.1 písm. a/, c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len "vyhláška", odmena vo výške 16,60 eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods. 3 vyhlášky aj režijný paušál. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd prvého stupňa zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia súd prvého stupňa určil v sume 58,58 eur. Vzhľadom k tomu, že v konaní ide o drobný spor znížil priznanú náhradu trov konania na sumu zodpovedajúcu zaplatenému súdnemu poplatku a

účelným trovám právneho zastúpenia, ktoré zodpovedajú ich 20 %, teda vo výške 11,72 Eur. Celková náhrada trov konania navrhovateľa tak predstavuje sumu 28,22 Eur.

Proti tomuto rozsudku a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol o neprímeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprímeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. Mal za to, že k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, keď suma trov konania niekoľko násobne prekročí sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprímerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľko násobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výroku o náhrade trov konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,70 eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1 000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 104,38 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 87,88 eur. V pomere k predmetu konania 50,70 eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nie len na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale ja na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnila (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.